Determining 4-edge-connected components in linear time

Mateusz Pach, Michał Wronka

Wojciech Nadara, Mateusz Radecki, Marcin Smulewicz, Marek Sokołowski Uniwersytet Warszawski

4 listopada 2021

Wprowadzenie

k-spójność krawędziowa

Dla k>1 graf jest k-spójny krawędziowo jeśli pozostaje spójny po usunięciu z niego dowolnego zbioru co najwyżej k-1 krawędzi.

Wprowadzenie

k-spójność krawędziowa

Dla k>1 graf jest k-spójny krawędziowo jeśli pozostaje spójny po usunięciu z niego dowolnego zbioru co najwyżej k-1 krawędzi.

k-osiągalność krawędziowa

Dla k>1 oraz pary wierzchołków u,v grafu G mówimy, że u jest k-osiągalny krawędziowo z v jeśli po usunięciu z G dowolnego zbioru co najwyżej k-1 krawędzi wierzchołki u i v pozostają w tej samej spójnej składowej.

Wprowadzenie

k-spójność krawędziowa

Dla k>1 graf jest k-spójny krawędziowo jeśli pozostaje spójny po usunięciu z niego dowolnego zbioru co najwyżej k-1 krawędzi.

k-osiągalność krawędziowa

Dla k>1 oraz pary wierzchołków u,v grafu G mówimy, że u jest k-osiągalny krawędziowo z v jeśli po usunięciu z G dowolnego zbioru co najwyżej k-1 krawędzi wierzchołki u i v pozostają w tej samej spójnej składowej.

k-spójna krawędziowo składowa

K-spójna krawędziowo składowa to element klasy równoważności na relacji k-osiągalności krawędziowej.

•
$$k = 1 \rightarrow \mathsf{dfs}$$

- $k = 1 \rightarrow \mathsf{dfs}$
- ullet $k=2
 ightarrow ext{funkcja low (Hopcroft i Tarjan)}$

- $k = 1 \rightarrow \mathsf{dfs}$
- $k = 2 \rightarrow \text{funkcja low (Hopcroft i Tarjan)}$
- ullet k=3 o 3-spójność wierzchołkowa (Hopcroft i Tarjan) redukcja k-spójności krawędziowej do wierzchołkowej (Galil i Italiano)

- $k = 1 \rightarrow \mathsf{dfs}$
- $k = 2 \rightarrow \text{funkcja low (Hopcroft i Tarjan)}$
- ullet k=3 o 3-spójność wierzchołkowa (Hopcroft i Tarjan) redukcja k-spójności krawędziowej do wierzchołkowej (Galil i Italiano)
- $k=4 o ext{utrzymywanie}$ spójnych w grafach inkrementacyjnych $O(m+n\alpha(n))$ (Kanevsky et al.) O(q+m+nlogn) (Dinitz i Westbrook)

- $k = 1 \rightarrow \mathsf{dfs}$
- $k = 2 \rightarrow$ funkcja low (Hopcroft i Tarjan)
- ullet k=3 o 3-spójność wierzchołkowa (Hopcroft i Tarjan) redukcja k-spójności krawędziowej do wierzchołkowej (Galil i Italiano)
- k=4 o utrzymywanie spójnych w grafach inkrementacyjnych $O(m+n\alpha(n))$ (Kanevsky et al.) O(q+m+nlogn) (Dinitz i Westbrook)
- $k >= 5 \rightarrow O(q + m + k^2 n \log(n/k))$ (Dinitz i Westbrook)

Nowy wynik

Deterministyczny algorytm znajdujący 4-spójne krawędziowo składowe w czasie liniowym.

 Redukcja do problemu znalezienia 4-spójnych w grafie 3-spójnym krawędziowo.

- Redukcja do problemu znalezienia 4-spójnych w grafie 3-spójnym krawędziowo.
- Dodatkowa struktura danych i algorytm z twierdzenia 4.3.

- Redukcja do problemu znalezienia 4-spójnych w grafie 3-spójnym krawędziowo.
- Dodatkowa struktura danych i algorytm z twierdzenia 4.3.
- Randomizowane znajdywanie 3-cięć w grafie 3-spójnym.

- Redukcja do problemu znalezienia 4-spójnych w grafie 3-spójnym krawędziowo.
- Dodatkowa struktura danych i algorytm z twierdzenia 4.3.
- Randomizowane znajdywanie 3-cięć w grafie 3-spójnym.
- Deterministyczne znajdywanie 3-cięć w grafie 3-spójnym.

- Redukcja do problemu znalezienia 4-spójnych w grafie 3-spójnym krawędziowo.
- Dodatkowa struktura danych i algorytm z twierdzenia 4.3.
- Randomizowane znajdywanie 3-cięć w grafie 3-spójnym.
- Deterministyczne znajdywanie 3-cięć w grafie 3-spójnym.
- Rekonstrukcja 4-spójnych na podstawie 3-cięć.

 $\mathcal{T}(G, u)$

drzewo przeszukiwania DFS grafu G ukorzenione w u

$\mathcal{T}(G, u)$

drzewo przeszukiwania DFS grafu G ukorzenione w u

krawędź drzewowa

krawędź G należąca do drzewa \mathcal{T} , narzucamy jej umowne skierowanie "w dół"(od korzenia)

$\mathcal{T}(G, u)$

drzewo przeszukiwania DFS grafu G ukorzenione w u

krawędź drzewowa

krawędź G należąca do drzewa \mathcal{T} , narzucamy jej umowne skierowanie "w dół"(od korzenia)

 \mathcal{T}_e

poddrzewo $\mathcal T$ ukorzenione w "głowie"(patrząc na umowne skierowanie) krawędzi $e \in E(\mathcal T)$, analogicznie $\mathcal T_v : v \in V(\mathcal T)$

$\mathcal{T}(G, u)$

drzewo przeszukiwania DFS grafu G ukorzenione w u

krawędź drzewowa

krawędź G należąca do drzewa \mathcal{T} , narzucamy jej umowne skierowanie "w dół"(od korzenia)

\mathcal{T}_{e}

poddrzewo $\mathcal T$ ukorzenione w "głowie"(patrząc na umowne skierowanie) krawędzi $e \in E(\mathcal T)$, analogicznie $\mathcal T_v: v \in V(\mathcal T)$

krawędź wsteczna

krawędź G nie będąca drzewową, narzucamy jej umowne skierowanie "w górę" (do korzenia)

głowa/ogon krawędzi

wierzchołek będący końcem/początkiem krawędzi w powyżej przyjętym skierowaniu

głowa/ogon krawędzi

wierzchołek będący końcem/początkiem krawędzi w powyżej przyjętym skierowaniu

cykl fundamentalny C_e

dla $e \in E(G)$ będącej krawędzią wsteczną, łączącą wierzchołki u,v jest to cykl zbudowany z ścieżki pomiędzy u i v w $\mathcal T$ i e

głowa/ogon krawędzi

wierzchołek będący końcem/początkiem krawędzi w powyżej przyjętym skierowaniu

cykl fundamentalny C_e

dla $e \in E(G)$ będącej krawędzią wsteczną, łączącą wierzchołki u,v jest to cykl zbudowany z ścieżki pomiędzy u i v w $\mathcal T$ i e

$\leq_{\mathcal{T}}$

porządek częściowy na drzewie, $u, v \in V(\mathcal{T})$, gdzie $u \leq_{\mathcal{T}} v \iff u$ leży na ścieżce do v z korzenia \mathcal{T} . Analogicznie dla krawędzi drzewowych, porównując ich "głowy".

krawędź przeskakująca

krawędź f=pq przeskakuje wierzchołek v jeśli $p\in\mathcal{T}_v\wedge q\not\in\mathcal{T}_v$, analogicznie definiujemy przeskakiwanie nad krawędzią

krawędź przeskakująca

krawędź f=pq przeskakuje wierzchołek v jeśli $p\in\mathcal{T}_v\wedge q\not\in\mathcal{T}_v$, analogicznie definiujemy przeskakiwanie nad krawędzią

low()

funkcja low() zdefiniowana przez Tarjana, ale dla naszych potrzeb zdefiniujemy low(e) jako krawędź przeskakującą e minimalizującą preorder swojej głowy. $low(e) = \bot$ jeśli takowa nie istnieje.

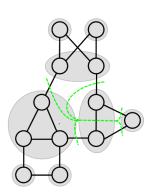
Redukcja

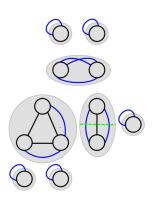
Twierdzenie 1

Dla podanej 2-spójnej grafu G, istnieje graf H = (U, F), że:

- ullet każda krawędź $e \in F$ leży na dokładnie 1 cyklu H
- U jest rodziną wszystkich 3-spójnych w G
- istnieje bijekcja $\Phi: E' \to F$, że $E' \subset E$ jest zbiorem wszystkich krawędzi należących do pewnego 2-cięcia G, że $\forall e = uv \in E'$ jej obraz $\Phi(e)$ jest krawędzią w H łączące pewną 3-spójne zawierającą u i 3-spójną zawierającą v
- para krawędzi $e, f \in E'$ tworzy 2-cięcie $\iff \Phi(e)$ i $\Phi(f)$ leżą na tym samym cyklu H.

Redukcja

Redukcja

Lemat 1.

Graf S ma następujące właściwości:

- jest 3-spójny
- dla każdego 3-cięcia c w G dzielącego X na niepuste części istnieje 3-cięcie c' w S, dzielące X w ten sam sposób
- dla każdego 3-cięcia c' w S istnieje niepusty zbiór 3-cięć w G, każde dzielące X w ten sam sposób co c'

Dodatkowa struktura danych i algorytm z twierdzenia 4.3.

Twierdzenie 2.

Istnieje struktura danych dla problemu łączenia zbiorów rozłącznych, która zainicjalizowana nieskierowanym drzewem \mathcal{T} ("union tree") o n wierzchołkach, tworzy n singletonów. Po inicjalizacji struktura ta obsługuje następujące operacje w dowolnej kolejności:

- find(x): zwraca indeks zbioru zawierającego x,
- union(x, y): jeśli x i y są w różnych zbiorach to któryś z nich jest zastąpiony ich sumą, podczas gdy ten drugi jest zastąpiony zbiorem pustym. Operacja ta jest dozwolona tylko jeśli xy jest krawędzią \mathcal{T} .

Struktura obsługuje dowolny ciąg q operacji w łącznym czasie O(n+q).

Dodatkowa struktura danych i algorytm z twierdzenia 4.3.

Lemat 2.

Strukturę z poprzedniego twierdzenia można wzbogacić tak, aby po ukorzenieniu $\mathcal T$ w dowolnym wierzchołku być w stanie obsłużyć poniższą operacje w czasie stałym:

• lowest(x): zwraca najmniejszy w sensie $\leq_{\mathcal{T}}$ wierzchołek z S, gdzie S to zbiór zawierający x.

Dodatkowa struktura danych i algorytm z twierdzenia 4.3.

Twierdzenie 3.

Istnieje deterministyczny algorytm przyjmujący jako wejście:

- nieskierowane, nieukorzenione n-wierzchołkowe drzewo \mathcal{T} ,
- p ważonych ścieżek P_1, P_2, \ldots, P_p w drzewie \mathcal{T} , gdzie ścieżka P_i $(1 \le i \le p)$ jest najkrótszą ścieżką pomiędzy wierzchołkami u_i, v_i o wadze $w_i \in \{0, 1, \ldots, C\}$,
- i dodatnią liczbę całkowitą k,

i dla każdej krawędzi e zwraca indeksy k najlżejszych ścieżek zawierających e, remisy rozstrzygając dowolnie; jeśli e występuje w mniej niż k ścieżkach, wszystkie takie ścieżki zostają zwrócone. Złożoność czasowa tego algorytmu wynosi O(nk+p+C).

Algorytm randomizowany

funkcja haszująca

Funkcja $H: E \to \mathcal{P}(E)$ taka, że:

$$H(e) = egin{cases} \{e\}, e
otin \mathcal{T} \ ext{zbiór krawędzi niedrzewowych przeskakujących } e, e
otin \mathcal{T} \end{cases}$$

Algorytm randomizowany

funkcja haszująca

Funkcja $H: E \to \mathcal{P}(E)$ taka, że: $H(e) = \begin{cases} \{e\}, e \notin \mathcal{T} \\ \text{zbiór krawędzi niedrzewowych przeskakujących } e, e \in \mathcal{T} \end{cases}$

Lemat 3.

Niech G=(V,E) to spójny graf, a A to podzbiór jego krawędzi. Graf G':=G-A jest niespójny wtw. istnieje niepusty podzbiór $B\subseteq A$ taki, że xor haszy krawędzi w B jest zbiorem pustym.

Algorytm randomizowany

funkcja haszująca

Funkcja $H: E \to \mathcal{P}(E)$ taka, że: $H(e) = \begin{cases} \{e\}, e \notin \mathcal{T} \\ \text{zbiór krawędzi niedrzewowych przeskakujących } e, e \in \mathcal{T} \end{cases}$

Lemat 3.

Niech G=(V,E) to spójny graf, a A to podzbiór jego krawędzi. Graf G':=G-A jest niespójny wtw. istnieje niepusty podzbiór $B\subseteq A$ taki, że xor haszy krawędzi w B jest zbiorem pustym.

Lemat 4.

Mając dwie krawędzie e i f należące do pewnego 3-cięcia w 3-spójnym grafie, pozostałą krawędź 3-cięcia wyznaczamy jednoznacznie po jej haszu: $H(e) \oplus H(f)$.

Algorytm deterministyczny

MaxDn()

Używamy struktury z TW 3. inicjalizując

 $k = 1, C = 2n, \{P_e | e \text{ jest krawędzią wsteczną w } \mathcal{T}\}$ gdzie dla P_e i $e = (x, y), y \leq_{\mathcal{T}} x$ waga $w_e = 2n - preorder(x)$.

Inaczej jest to krawędź przeskakująca *e* z ogonem o maksymalnym preorderze.

MinDn()

Używamy struktury z TW 3. inicjalizując

 $k = 1, C = 2n, \{P_e | e \text{ jest krawędzią wsteczną w } \mathcal{T}\}$ gdzie dla P_e i $e = (x, y), y \leq_{\mathcal{T}} x$ waga $w_e = preorder(x)$.

lnaczej jest to krawędź przeskakująca $\it e$ z ogonem o minimalnym preorderze.

Algorytm deterministyczny

MaxUp()

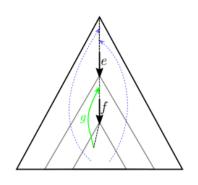
Używamy struktury z TW 3. inicjalizując $k=1, C=2n, \{P_e|e \text{ jest krawędzią wsteczną w }\mathcal{T}\}$ gdzie dla P_e i $e=(x,y), y\leq_{\mathcal{T}} x$ waga $w_e=2n-preorder(y)$. Inaczej jest to krawędź przeskakująca e z głową o maksymalnym preorderze.

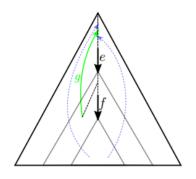
Analogicznie do MaxUp(), MinDn(), MaxDn() definiujemy MaxUp1(), MinDn1(), MaxDn1(), MaxUp2(), MinDn2(), MaxDn2(). Podobnie definiujemy low1(), low2(), low3(), jako 3 krawędzie przeskakujące pewne $e \in \mathcal{T}$ o najmniejszych wartościach preorder swoich głów, w kolejności rosnącej.

Algorytm deterministyczny – 1 krawędź drzewowa

Zestaw
$$\{e, low1(e), low2(e)\}$$
 jest 3-cięciem G \iff $low3(e) = \bot$

Algorytm deterministyczny – 2 krawędzie drzewowe

Lemat 5.

Jeśli $e,f\in\mathcal{T}$ należą do 3-cięcia, to są porównywalne względem $\leq_{\mathcal{T}}$

DeepestDnCut(e): $e \in E(T)$

Najgłębsza $f \in E(\mathcal{T})$, że wszystkie krawędzie przeskakujące e mają ogony w \mathcal{T}_f . Jest poprawnie zdefiniowana, bo jej głowa jest LCA dla rozpatrywanych ogonów.

$\mathsf{DeepestDnCut}(\mathsf{e}):\ e\in E(\mathcal{T})$

Najgłębsza $f \in E(\mathcal{T})$, że wszystkie krawędzie przeskakujące e mają ogony w \mathcal{T}_f . Jest poprawnie zdefiniowana, bo jej głowa jest LCA dla rozpatrywanych ogonów.

Lemat 6.

$$\forall_{e \in E(\mathcal{T})} DDC(e) = uv, u \leq_{\mathcal{T}} v \text{ to } v = LCA(MinDn1(e), MaxDn1(e))$$

$\mathsf{DeepestDnCut}(\mathsf{e}):\ e \in E(\mathcal{T})$

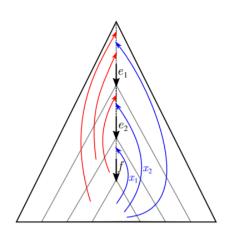
Najgłębsza $f \in E(\mathcal{T})$, że wszystkie krawędzie przeskakujące e mają ogony w \mathcal{T}_f . Jest poprawnie zdefiniowana, bo jej głowa jest LCA dla rozpatrywanych ogonów.

Lemat 6.

$$\forall_{e \in E(\mathcal{T})} DDC(e) = uv, u \leq_{\mathcal{T}} v \text{ to } v = LCA(MinDn1(e), MaxDn1(e))$$

Lemat 7.

Jeśli $\{e,f,g\}$ to 3-cięcie i $e,f\in\mathcal{T},f>_{\mathcal{T}}e$ to e jest najgłębszą krawędzią spełniającą $DDC(e)\geq_{\mathcal{T}}f$

Niech g ma ogon v, zauważmy, że $\forall u \in V(\mathcal{T}_f)$ preorder(v) < preorder(u), albo $\forall u \in V(\mathcal{T}_f)$ preorder(v) > preorder(u).

Niech g ma ogon v, zauważmy, że $\forall u \in V(\mathcal{T}_f)$ preorder(v) < preorder(u), albo $\forall u \in V(\mathcal{T}_f)$ preorder(v) > preorder(u).

DeepsetDnCutNoMin(e)

najgłębsza krawędź $f \in \mathcal{T}$, że wszystkie krawędzie przeskakujące e, poza g = MinDn1(e) mają ogon w \mathcal{T}_f .

Niech g ma ogon v, zauważmy, że $\forall u \in V(\mathcal{T}_f)$ preorder(v) < preorder(u), albo $\forall u \in V(\mathcal{T}_f)$ preorder(v) > preorder(u).

DeepsetDnCutNoMin(e)

najgłębsza krawędź $f \in \mathcal{T}$, że wszystkie krawędzie przeskakujące e, pozag = MinDn1(e) mają ogon w \mathcal{T}_f .

Analogicznie do lematu 6. DDCNM(e) = LCA(MinDn2(e), MaxDn1(e)) (symetrycznie gdy g = MaxDn1(e)).

Podobnie dla $f_0 = DDCNM(e)$ jeśli pewne f > e jest w 3-cięciu $\{e, f, g\}$ to $f \leq f_0$

Lemat 8.

 $\{f_i,g,e\}$ jest 3-cięciem wtw $MaxUp1(f_i)=h_i<_{\mathcal{T}}e$. Jeśli nie jest, to $f_{i+1}\in\mathcal{T}$ takie, że $head(h_i)=head(f_{i+1})$ będzie nowym lepszym kandydatem.

$$f_0 = DDCNM(e)$$

Lemat 8.

 $\{f_i,g,e\}$ jest 3-cięciem wtw $MaxUp1(f_i)=h_i<_{\mathcal{T}}e$. Jeśli nie jest, to $f_{i+1}\in\mathcal{T}$ takie, że $head(h_i)=head(f_{i+1})$ będzie nowym lepszym kandydatem.

 $f_0 = DDCNM(e)$

Drzewo *U*

Drzewo ukorzenione w \bot , że $V(U)=E(\mathcal{T})\bigcup\{\bot\}$ w którym będzie zachodzić, że dla $\bot\neq e\in V(U)$ jego rodzicem będzie krawędź z \mathcal{T} o tej samej głowie co MaxUp1(e) w G, a jeśli głowa byłaby korzeniem, to rodzic e w U to \bot . U można zbudować w czasie linowym.

Niech F_U to niepołączona struktura Union z Lematu 3. na drzewie U

Algorytm deterministyczny – 2 krawędzie drzewowe

upper case

Algorithm 3. Efficient deterministic solution for "two tree edges, upper case"

```
function SolveTwoTreeEdgesUpper  \mathcal{U} \leftarrow \text{the rooted tree on } E(\mathcal{T}) \cup \{\bot\} \text{ defined above } \\ F_{\mathcal{U}} \leftarrow \text{the disjoint set union data structure built on } \mathcal{U} \text{ (Lemma 4.2)} \\ \text{for } e \in E(\mathcal{T}), \text{ in order from the deepest to the shallowest } \textbf{do} \\ \text{for } c - \text{child of } e \text{ in } \mathcal{U} \text{ do} \\ F_{\mathcal{U}}.\text{union}(e,c) \\ g \leftarrow \text{MinDn1}(e) \\ f_0 \leftarrow \text{DeepestDnCutNoMin}(e) \\ f' \leftarrow F_{\mathcal{U}}.\text{lowest}(f_0) \\ \text{if } f' \neq e \text{ then} \\ \text{add } \{e,f',g\} \text{ to the list of 3-edge-cuts} \\ \end{cases}
```

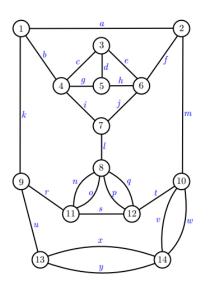
 ${\bf \triangleright} \ {\bf Run \ the \ analogous \ algorithm \ for \ DeepestDnCutNoMax \ instead \ of \ DeepestDnCutNoMin.}$

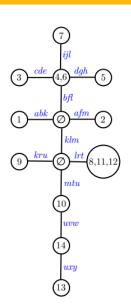
Rekonstrukcja 4-spójnych krawędziowo składowych

Twierdzenie 4.

Dla każdego 3-spójnego krawędziowo grafu G=(V,E), istnieje drzewo H=(U,F) wraz z funkcjami $\phi:C\to F$ i $\psi:V\to U$, takimi że ϕ jest bijekcją z 3-cięć G do krawędzi H, a ψ mapuje (niekoniecznie surjektywnie) wierzchołki z G na dwa zbiory G0 dzieli wierzchołki G1 na dwa zbiory G1 i G2 tak, że G3 dzieli wierzchołki G4 na dwa zbiory G4 tak, że G5 dzieli wierzchołki G6 na dwa zbiory G6 dzieli wierzchołki G7 na dwa zbiory G7 tak, że G8 dzieli wierzchołki G8 na dwa zbiory G9 dzieli wierzchołki G9 na dwa zbiory G9 n

Rekonstrukcja 4-spójnych krawędziowo składowych

Rekonstrukcja 4-spójnych krawędziowo składowych

Lemat 9.

Istnieje algorytm, który dla grafu G i listy C wszystkich 3-cięć w G konstruuje drzewo H wraz z funkcjami ϕ i ψ i działa w czasie liniowym.